

מ"ת 14280/04/17 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 14280-04-17 ישראל נ' שם טוב ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	לורי שם טוב
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לפסילתי מלשבת בדין בבקשה של המשיבה להורות לבאי כוח הנאשמים להשיב לידיה שני דיסקים אשר לטענתה אין הם חלק מחומר החקירה הרלבנטי לכתב האישום והם הועברו לעיונם בשגגה.

דיון בבקשה להשבת הדיסקים נקבע מלכתחילה ליום 19.10.20.

עובר לדיון - ביום 18.10.20 בשעה 17:47, (כך על פי רישומי "נט המשפט") הוגשה בקשה לפסלותי מלדון בבקשה להשבת הדיסקים.

בדיון שהתקיים ביום 19.10.20 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים לעניין הבקשה לפסלות.

בא כוח המבקשת טען כי קיים חשש שבחומר האגור בדיסקים מצויות תכתובות דוא"ל בין מותב זה לבין עו"ד ברק לייזר, המשמש כיועץ משפטי בהנהלת בתי המשפט (להלן: "עו"ד לייזר"), וכי משום כך קיים אף חשש ממשי למשוא פנים בדיון מותב זה בבקשה להשבת הדיסקים. את החשש לקיומם של תכתובות דוא"ל בין מותב זה לבין עו"ד לייזר מבקש הסניגור ללמוד מתוך מסמך אשר לטענתו הגיע לידי ונטען לגביו כי המתועד בו נלקח מתוך החומר האגור בדיסקים שבמחלוקת. יצוין כי מדובר במסמך שסומן על ידי הסניגור כנספח א' לבקשה לפסילת שופט ובו ארבע כותרות דוא"ל, הכוללים את כתובות הדוא"ל של מותב זה ושל עו"ד לייזר במערכת בתי המשפט, והמעידים על חליפת תכתובות בין עו"ד לייזר לבין מותב זה בתאריכים: 24.9.12, 6.12.12, 24.4.14, 9.5.14, ללא תוכן של התכתובות וללא תיאור של תוכן האמור. בא כוח המבקשת טען, על יסוד כך, כי על מותב זה לפסול את עצמו מלדון בבקשת המשיבה להשבת דיסקים, היות

וקיימת לו נגיעה אישית בחומר המצוי בהם ומטבע הדברים נגיעה ישירה בתוצאת ההליך.

בטיעוניו בעל פה מסר הסניגור כי לא קיבל את הדיסקים לעיונו וכי לא עיין בתכתובות הדוא"ל שביסוד הבקשה ואינו יודע האם תוכנן קשור לתיק זה.

בא כוח המשיבה הגיש את שני הדיסקים שבמחלוקת לעיונו וטען כי אינו יודע את תוכנם ולא עיין בהם מכיוון שהמטרה לא מצאה בהם ראיות לכתב האישום.

לאחר שעיינתי בטיעוני הסניגור שבבקשה לפסילתי, הקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים בעל פה, ועיינתי בנספח א' לבקשת הפסילה ובשני הדיסקים, מצאתי כי לא מתקיימת עילה לפסילתי מלדון בבקשה להשבת שני הדיסקים.

אמנם המסמך שסומן נספח א' ואשר צורף לבקשת הפסילה מעיד על חליפת תכתובות דוא"ל בין עו"ד לייזר לביני בארבעה מועדים, שניים בשנת 2012 ושניים בשנת 2014, אולם אין בכך לבסס חשש למשוא פנים או לקיומו של עניין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו. מצאתי להעיר כי במידה מסוימת תמוהה העובדה כי כותרות התכתובות מצויות בידי המבקשת אך תכנן לא פורט. ברור הוא שעל מנת לבסס טענה בדבר פסלות, הנובעת מתוך התכתובות הללו, ראוי היה להציג לפני תוכנן.

כאמור תוכנן של התכתובות לא הוגש, ואלה לא זכורות לי.

עיון שביצעתי בתוכנם של הדיסקים לא העלה את אותן תכתובות, והסניגור אף לא הבהיר בטיעוניו המקור והבסיס לטענתו כי התכתובות אכן נלקחו מאותם דיסקים.

עוד יש לציין כי ככל שידוע לי, הקשר שהיה ביני לבין עו"ד לייזר הוא קשר מקצועי בלבד שאינו קשור לתיקים אשר אני דן בהם. בדרך כלל מדובר, בפניות מעטות ביותר שהיו לי עמו, בנושאים הקשורים לייעוץ המשפטי של הנהלת בתי המשפט.

אין די בתחושות או בניחושים על מנת לבסס טענה לפסלות שופט, יש צורך בקיומן של נסיבות "שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט". ברור הוא ונחרץ שעל פי טיעוני בא כוח המבקשת אין בנמצא חשש כזה.

סוף דבר שהבקשה נדחית.

הואיל וקבעתי מועד דיון טנטטיבי בבקשת המשיבה להחזרת הדיסקים ליום 15.11.20 ממילא יש בידי המבקשת די והותר זמן על מנת להגיש הערעור על החלטה זו.

מזכירות בית המשפט תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"א, 21 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.